

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Simonia-Blajevschi
Vahtang,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Simonia-Blajevschi Vahtang împotriva Consiliului
Superior al Magistraturii privind obligarea Consiliului Superior al
Magistraturii de a modifica pct. 222 al Instrucțiunii cu privire la activitatea
de evidență și documentare procesuală în judecătorii și curțile de apel
aprobată prin Hotărârea Consiliul Superior al Magistraturii nr. 142/4 din 4
februarie 2014,

împotriva hotărârii din 3 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău

(Dosarul nr. 3ra-7/24

NR. PIGD 2-23067144-01-3ra-03012024)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ.
Dezacordul recurenței cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de
casare a deciziei contestate.

Instanța de fond: Gh. Mîra, Gr. Dașchevici, A. Bostan

17 septembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Simonia-Blajevschi Vahtang

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 11 mai 2023, Simonia-Blajevschi Vahtang a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la obligarea Consiliului Superior al Magistraturii de a modifica pct. 222 al Instrucțiunii cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel aprobată prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 142/4 din 4 februarie 2014

2. În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 7 decembrie 2022, s-a adresat Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani cu o cerere prin care a solicitat prezentarea materialelor cauzei penale intentată în privința sa, prin și sub supravegherea administrației penitenciarului pentru a face cunoștință cu materialele acesteia.

3. Prin răspunsul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani s-a refuzat solicitarea reclamantului pe motiv că pct. 222 al Instrucțiunii cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel aprobată prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 142/4 din 4 februarie 2014 nu prevede o asemenea posibilitate.

4. La 22 februarie 2023, Simonia-Blajevschi Vahtang s-a adresat Consiliului Superior al Magistraturii cu o petiție prin care a solicitat modificarea Instrucțiunii cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel.

5. Potrivit răspunsului nr. 698 m/i din 16 martie 2023, cerințele înaintate de Simonia-Blajevschi Vahtang au fost respinse, pe motiv că nu sunt întemeiate.

6. Nefiind de acord cu răspunsul nr. 698 m/i din 16 martie 2023, la 28 martie 2023, a depus la Consiliul Superior al Magistraturii cererea prealabilă prin care a solicitat repetat modificarea Instrucțiunii menționate.

7. La cererea prealabilă din 28 martie 2023 a fost formulat răspunsul nr. 869 m/i din 31 martie 2023 potrivit căruia, Consiliul s-a menținut aceeași poziție.

8. Susține reclamantul că, avocatul desemnat din oficiu, nu a făcut copii la toate materialele cauzei. De asemenea invocă că, în cauza penală au fost falsificate mai multe probe. Drept urmare consideră că nici un avocat nu poate realiza dreptul său de acces la materialele cauzei din cauza periclitării carierei lor.

9. Consideră reclamantul că redacția actuală a pct. 222 al Instrucțiunii cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel aprobată prin Hotărârea Consiliul Superior al Magistraturii nr. 142/4 din 4 februarie 2014, îi îngrădește dreptul său la reabilitare și este neconstituțional deoarece nu prevede accesul nemijlocit a persoanei condamnate la materialele dosarului, considerându-se astfel discriminat.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea din 2 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, acțiunea în contencios administrativ depusă de Simonia-Blajevschi Vahtang împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind obligarea Consiliului Superior al Magistraturii de a modifica pct. 222 al Instrucțiunii cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel aprobată prin Hotărârea Consiliul Superior al Magistraturii nr. 142/4 din 4 februarie 2014, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

11. În motivarea soluției, instanța de apel a apreciat argumentele reclamantului ca fiind pur declarative, menționând că acordă dreptul acestuia de a face cunoștință cu materialele cauzei, drepturile acestuia nefiind îngrădite în acest sens nici la faza urmăririi penale și nici la cea de examinare în instanța de judecată.

12. Curtea de apel a reiterat că, pe tot parcursul instrumentării cauzei penale, bănuitul, învinuitul, inculpatul are dreptul de a face cunoștință cu materialele dosarului atât personal cit și prin intermediul apărătorului.

13. Instanța de apel nu a reținut, argumentele legate de admiterea unei discriminări a reclamantului prin prevederile pct. 222 al Instrucțiunii cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, or, Simonia-Blajevschi Vahtang își execută pedeapsa în penitenciarul nr. 9-Pruncul, care este un penitenciar de tip închis.

14. Astfel, a notat că reclamantul este supus unui regim special cu implicarea restricțiilor generate de pedeapsa aplicată, fiindu-i stabilite prin lege obligațiuni și interdicții, inclusiv de a se deplasa în afara penitenciarului.

Respectiv, instanța nu este în drept să se implice în acest regim de ispășire a pedepsei, reclamantul fiind în drept să-și exercite drepturile, inclusiv prin intermediul avocatului.

15. A reținut că, în conformitate cu prevederile pct. 222 al Instrucțiunii contestate în speță, care a fost elaborată inclusiv în baza Codului de procedură penală, Consiliul Superior al magistraturii a decis că, pentru a preveni luarea, sustragerea sau distrugerea documentelor din dosar, dosarele cusute și numerotate se eliberează pentru a face cunoștință cu ele în incinta instanței judecătorești în prezența și sub supravegherea colaboratorilor instanței judecătorești. Înainte de a-i fi oferit accesul la dosare și/sau la alte documente judecătorești, participantul la proces este obligat să semneze o declarație potrivit căreia acesta a fost informat despre faptul că luarea, sustragerea, degradarea sau distrugerea ilegală a documentelor din dosar este interzisă și atrage răspunderea prevăzută de Codul penal al Republicii Moldova.

16. A subliniat că, norma în cauză obligă participanții la proces și avocații în bază de mandat de a face cunoștință cu materialele cauzei în incinta instanței judecătorești în prezența și sub supravegherea colaboratorilor instanței judecătorești, anume pentru a preveni luarea, sustragerea sau distrugerea documentelor din dosar.

17. A conchis prima instanță că, există suficiente garanții apte să asigure dreptul părții de a face cunoștință cu materialele cauzei penale, considerent din care nu s-au reținut alegațiile reclamantului înserate în cererea de chemare în judecată că nici un avocat nu va realiza dreptul de acces la materialele cauzei din motivul periclitării carierei acestora pe motiv că aceștia ar fi intimidați de lucrătorii procuraturii.

18. În condițiile speței, Completul Curții de Apel Chișinău nu a constatat ilegalitatea pct. 222 al Instrucțiunii.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

19. La 21 decembrie 2023, Simonia-Blajevschi Vahtang a depus cerere de recurs împotriva hotărârii din 2 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii din 2 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

ARGUMENTELE RECURSULUI

20. În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel a comis erori grave de fapt și de drept.

21. A notat că, instanța de apel a reiterat că, pe tot parcursul instrumentării cauzei penale, bănuitul, învinuitul, inculpatul are dreptul de a face cunoștință cu materialele dosarului atât personal cit și prin intermediul apărătorului, însă fiecare învinuit după pronunțarea hotărârii instanței de apel este escortat la penitenciar pentru executarea pedepsei și nu are nici o posibilitate să ia cunoștință cu materialele dosarului la etapa examinării recursului la CSJ.

22. Subliniază faptul că, de ani de zile nu poate obține materialele cauzei ceea ce infirma poziția instanței de apel care nu a reținut alegațiile că nici un avocat nu va realiza dreptul de acces la materialele cauzei din motivul periclitării carierei.

POZIȚIA INTIMATULUI

23. Prin referința depusă la 14 februarie 2024, intimatul Consiliul Superior al Magistraturii a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

24. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

25. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

26. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin.(1) lit.c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi

prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

27. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede că:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, ”recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

28. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că la 20 noiembrie 2023 recurentului a fost notificată decizia motivată a instanței de apel, prin intermediul poștei terestre, fapt confirmat prin aviz de recepție anexat la materialele cauzei (f. d. 90).

29. Cererea de recurs a fost depusă la data de 21 decembrie 2023. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

30. Din analiza prevederilor legale citate supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

31. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

32. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

33. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu relevă temeuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material

sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurată.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Simonia-Blajevski Vahtang, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

37. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care

se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

38. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit.h) din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Simonia-Blajevschi Vahtang.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă